

náboženství židovského nebo údové obce židovské, má soud za příčinou bezpečného opatrování a odevzdání kněh těchto učiniti opatření, jehož potřebí.

c) při úmrtí vyšších duchovních:

§. 57. Majili se v některých zemích korunních při pozůstalostech údův vyššího duchovenstva k zapsání úmrtí přivzítí také zástupcové pokladu státního, nebo fondů veřejných, nebo vyslaní úřadů politických, ustanovují předpisové političtí.

d) při úmrtí veřejných notářů:

§. 58. Zemřelí v zemích korunních, v kterýchž uvedeno jest notářství, veřejný notář, úřad svůj vykonávající, budiž podle předpisu řádu notářského přivzat vyslaný archiv notářského (komory notářské), kterémuž se vše knihy a spisy notářství se týkající, i pečeť notářská mají odevzdati.

Nemůželi se vyslaný takový přivzítí, má vyslaný soudu zatím o bezpečné schování věcí jmenovaných péči míti.

e) co se týče věcí, které se odeslati mají úřadům jiným;

§. 59. Nalézajili se v pozůstalosti věci, kteréž podle předpisu §§. 87, 90 a 91 soud má poslati úřadům jiným, má je vyslaný soudní hned při zapisování úmrtí k sobě vzítí a soudu k dalšímu opatření odevzdati.

f) při úmrtích nemocnicích, ústavech kontumáčnických a opatrovacích.

§. 60. Zvláštních předpisů, vydaných v příčině zapisování úmrtí osob, které zemřely v nemocnicích, ústavech opatrovacích nebo kontumáčnických, jest i budoucně šetřiti.

Částka třetí.

Jak se má vyhlášovati poslední vůle.

Kdy se mají písemné poslední vůle vyhlášovati.

§. 61. Když o úmrtí zůstavitele není žádné pochybnosti, mají se písemné testamenty a kodicily, i tehda, kdyby se jim některé zákonné náležitosti nedostávalo, ihned otevřítí a vyhlásiti.

Testamenty a kodicily tyto mají se představenému toho soudu odevzdati, kterémuž přísluší úmrtí zapsati.

Nebylli testament nebo kodicil vyhlášen již při zapisování úmrtí (§. 41), má jej představený soudu v přítomnosti dvou svědků, z kterýchž jeden může býti ten, kdo jej přinesl, bez porušení pečeti otevřítí a svědkům přečísti, nebo skrze úředníka soudního dáti přečísti.

Zanechali zůstavitel více posledních pořízení, mají se všechna vyhlásiti, tedy i ta, o kterých se má za to, že jsou zrušena nebo změněna.

§. 62. Poslední vůle vyhláshuje se bez obeslání těch, jichž se týče, oni ale mají toho vůli, přijítí k vyhláshování, nebyvše ani k tomu vyzvání.

§. 63. V příčině vyhláshení poslední vůle má se zdělati protokol, a má se v něm zároveň uvéstí: